

изгорѣнъ домъ, тжргаше си косите и диво гледаше на три малки черепа, които джржеше въ ржце. Какъ са е избавила тая майка, а са погинали дѣцата? Кой можеше това да каже? Може би тя не е била въ село въ времето на сѣчѣта, или тя е побѣгнала съ едното дѣте, като е оставила мъжа си да пази другите, или най-сетнѣ отъ страхъ е напуснала сичките и побѣгнала. Ако послѣднѣето предположение е справедливо, то не е чудно, че тя са предаваше на такова отчаяние.

Най-сетнѣ ние дойдохме до черквата и школата. Земята до толкова бѣше затрупана съ скелети и остатки гниещи трупове, щото въздуха ставаше невиносимо препжлненъ отъ миазми. Училището са намира на едната страна отъ пжтя, а черковата на другата. Пжрвото, ако сждиме по останалите стѣни, било е славно, голѣмо здание, способно да вмѣсти отъ 200 до 300 дѣца. Подъ каманете и смѣта, които покриватъ пода на нѣколко фута, намиратъ са костите и пепельта на 200 жени и дѣца, живи изгорѣни. Рѣдомъ съ училището има една голѣма яма, въ която сж погребани до 100 трупа двѣ недѣли подиръ клането, но кучегата изровили тия импровизирани гробища, а джжда, като ги напжлнилъ съ вода, преобжрналъ тая яма въ отвратителенъ кладенецъ, пжленъ съ плаваещи гнили трупове. Сжщото зрѣлище представлява водата на сжсѣдната стругарница на брѣга на една рѣчица. Отначало двата и брѣга биле затрупани съ гниещи на слжнцето тѣла, но милосердното небо пратило силенъ джждъ, който ги вкаралъ въ коритото на рѣката и течението завлѣкло тия страшни остатки отъ човѣшката касапница,